

Ako začať konverzáciu

- Ak si postihnutý nepamätá, kto ste, povedzte mu istým a pokojným hlasom svoje meno, bez pochybností, aby nemal pocit, že mal vaše meno vedieť alebo že ho zabudol,
- Ak sa bude pýtať na dôvod vašej návštevy, povedzte, že ste ho prišli pozrieť, že radi trávite čas v jeho spoločnosti,
- Ak vám povie, že vás nikdy nestretol, predstavte sa mu, napriek tomu, že ste jeho blízka osoba,
- Opýtajte sa ho, či mu nebude prekážať vaša prítomnosť, či ho nerušíte.

Konverzácia

- Otázky s otvoreným koncom možno použiť v skoršom štádiu ochorenia, keď sú ich komunikačné schopnosti relatívne zachované, napríklad: "Čo rád robíš?", "Povedz mi, čo si rád robil ako dieťa?"
- Od stredného štádia je lepšie sústrediť sa na otázky s uzavretým koncom, lebo ich komunikačné schopnosti sú už obmedzené. Napríklad: "Mal by si chuť ísť so mnou na prechádzku?", "Chutí ti to?"
- Ak je komunikácia nezrozumiteľná, použite v slovách to, čo vidíte, napríklad: "Momentálne ti neprichádzajú na myseľ tie správne slová a mne robí problém uhádnuť, čo mi chceš povedať. Je mi to ľúto."
- Ak je potrebná zmena komunikácie, zmeňte polohu tela, napríklad ak stojíte, posadte sa. Dotyky vo významnej miere podporujú komunikáciu, potrebné však je, aby oni sami rozhodli, či si to želajú, napríklad: "Chýba mi objatie a tebe?", "Potrebovala by som objatie... Myslíš, že by si ma mohla objasť?"

Ukončenie konverzácie

- Keď odchádzame, dajme im najavo, že nám s nimi bolo dobre. Povedzme, že sa čoskoro vrátíme, alebo sa spýtajme, či ich môžeme znovu navštíviť. Napríklad: "Vždy sa cítim tak dobre po tom, čo sa spolu porozprávame", "Dávno som sa toľko nenasmiaľala", "Dnes musím ešte nakúpiť potraviny a navariť. Myslím, že už by som mala ísť."
- Ak by lúčenie bolo príliš traumatizujúce, je dobré požiadať niekoho iného, aby niečím zamestnal dotyčnú osobu, kým my odídeme.

Nasledujúca tabuľka poskytuje výroky, ktorým je lepšie sa vyhnúť, a tie, ktoré môžeme namiesto nich použiť.

ČO NEPOVEDAŤ	ČO POVEDAŤ
Čo si mal dnes na obed?	Ako ti dnes chutil obed?
Kolko je hodín?	Ako ten dnešný deň rýchlo letí, však?
Čo si dnes robil?	Ako sa máš? Ako ti ubieha deň?
Mal si dnes ťažký deň?	Aký bol tvoj dnešný deň?
Čo by si mal chuť teraz robiť?	Mal by si sa chuť poprechádzať?
Je toto nový sveter?	Aký pekný sveter! Nepamätám si, že by som ho na tebe niekedy predtým videla.
Kto je ten človek, ktorý sedí tam oproti?	Ten človek vyzerá milý, podme sa s ním porozprávať.
Vieš kto som?	Ahoj, som rada, že ťa vidím.
Pred chvíľou si mi to už povedal./Už si mi to hovoril.	To je zaujímavé, nevedela som o tom.
Už o tom viem.	Ďakujem, že si mi o tom povedal.
Aký druh hudby máš rád?	Mal by si chuť počúvať hudbu?
Máš chuť pozerať Poštu pre teba?	Čo keby sme sa pozreli, či nedávajú niečo dobré v televízii?
O tomto sme sa už minule bavili.	Znie to zaujímavé, chcela by som o tom vedieť viac. Porozprávaš mi?
Práve som ti to vysvetlila.	Pod, ukážem ti.